

Τέσσερις νέες κυκλοφορίες από τη «Μικρή Άρκτο»

Μουσική ουτοπία ξανά

27 Νοεμβρίου 2013

Συντάκτης: Χρήστος Σιάφκος

Με τη δισκογραφία νεκρή εδώ και καιρό στη χώρα μας, είναι όντως ουτοπία να ενεργοποιούν ξανά δύο εμπνευσμένοι μουσικοί, ο Βαγγέλης Κατσούλης και ο Θύμιος Παπαδόπουλος, μια δισκογραφική εταιρεία της οποίας οι δραστηριότητες είχαν σταματήσει το 1988.

Και όμως το έκαναν, έτσι η «Utopia» ξαναμπάνει στο παιχνίδι προτείνοντας τέσσερις νέες κυκλοφορίες που διακινεί η εξίσου σημαντική «Μικρή Άρκτος» του Παρασκευά Καρασούλου.

«Το 1988 οι πολυεθνικές κυριαρχούσαν. Σήμερα, αντιθέτως, η εποχή απαιτεί δουλειές όπως αυτές που παρουσιάζουμε. Αφορούν το μέλλον, με την τέχνη να γίνεται ένα παιχνίδι δημιουργίας, διεκδίκησης και καλλιτεχνικού αιτήματος», είπε ο Καρασούλος ανοίγοντας τη συνέντευξη Τύπου.

Η όπερα «Ορφέας» του Βαγγέλη Κατσούλη, παραγγελία της Λυρικής το 2008, το «You» του πιανίστα Βασίλη Τσαμπρόπουλου, το «Claude Debussy: La musique à moi» της φλαουτίστας Ναταλίας Γεράκη και το παντελώς πρωτότυπο «Sing as if nobody's listening» παραδόθηκαν από χτες στο κοινό σαν μια βεντάλια που ανοίγει πολύτροπα.

Βαγγέλης Κατσούλης: «Η Utopia επανέρχεται για να ταραξει τα νερά και όχι για να μοιράσει χασμουρητά». Θύμιος Παπαδόπουλος: «Η δισκογραφία έχει καταρρεύσει, αλλά εμείς πρέπει να πάμε κόντρα σ' αυτή τη γρουσουζιά». Και πώς ταραζουν τα νερά και πάνε κόντρα στη γρουσουζιά; Κατ' αρχάς με μια μονόπρακτη όπερα.

- Ο «Ορφέας» κατά τον Κατσούλη είναι ένα είδος φόρου τιμής στον Κλαούντιο Μοντεβέρντι και στην όπερά του που φέρει ακριβώς τον ίδιο τίτλο. «Υπάρχουν στιγμές στο έργο όπου η συνθετική γραφή του Μοντεβέρντι είναι παρούσα, στιγμές που απομακρύνεται, διατρέχοντας ολόκληρη την ιστορία της κλασικής και σύγχρονης μουσικής», διαπίστωσε ο συνθέτης.

- Το «You» έχει ως κεντρικό πυρήνα το πιάνο, το όργανο στο οποίο ο Τσαμπρόπουλος έχει αφιερώσει όλη του τη ζωή και στο οποίο έχει διεθνώς καταξιώθει. Οι συνθέσεις που επέλεξε είναι όλες (μελωδικότατα) δικές του, μέσω των οποίων θεωρεί ότι ανοίγει νέους δρόμους στο δημιουργικό του έργο.

- «Μια επέτειος, αυτή των 150 χρόνων από τη γέννηση του Ντεμπισί, στάθηκε αφορμή για να πάρει μορφή μουσικοθεατρικής παράστασης μια προσωπική αναμέτρηση χρόνων. Η μουσική που το άκουσμά της γεννούσε στην παιδική μου φαντασία χρώματα, παρέμεινε η πιο οικεία και αγαπημένη, όσα καινούργια μουσικά βιώματα και αν προστέθηκαν», λέει η Γεράκη. «Μια ακόμα αφορμή», λέει η φλαουτίστα, «ήταν αυτή της καθιερωμένης Χριστουγεννιάτικης Συναυλίας στο Ίδρυμα Κακογιάννη, που το 2012 έδωσε την ευκαιρία στις εικόνες, τα συναισθήματα και τη μελέτη πολλών χρόνων να εκφραστούν επί σκηνής».

- Το τέταρτο cd των εκδόσεων προτείνει ένα παιχνίδι: δεν το υπογράφει κανείς. Η πρωτοβουλία και η επιθυμία της ανωνυμίας προέρχεται από τον ίδιο τον καλλιτέχνη και ίσως είναι η πρώτη φορά που κάτι τέτοιο γίνεται συνειδητά αντικείμενο επιλογής και αντικείμενο καλλιτεχνικής αλλά και ηθικής στάσης. Το «Sing as if nobody's listening» βρίσκεται στις παρυφές της τζαζ, ξαφνιάζοντας ευχάριστα τον ακροατή.

Να σημειώσουμε πως και στις τέσσερις περιπτώσεις οι ηχογραφήσεις είναι κάτι παραπάνω από άψογες, το αυτό και η αισθητική των εκδόσεων.